

o. s. v. med mindst 2 500 Indbyggere. Det kunde man ikke enes om. Der opnaaedes saa Enighed om en Grænse ved 2 000, og Udvalget henvendte sig til Handelsministeren med Anmodning om, at Ministeriet vilde lade udarbejde Ændringsforslag paa dette Grundlag, og det skete. Saa opstod der imidlertid bagefter Strid i Udvalget med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt de Handelsrejsende skulde have Ret til at besøge Forbrugsforeninger, kommunale Institutioner o. s. v. Efter min Opfattelse af Forholdet var dette et Spørgsmaal, som overhovedet ikke havde været drøftet i Udvalget, heller ikke i Forbindelse med det Ændringsforslag, som forelaa fra konservativ Side, og derfor har Ministeriet heller ikke taget Hensyn hertil ved sin Udarbejdelse af Ændringsforslaget. Jeg beklager, at dette skulde føre til, at de Konservative ikke kunde gaa med til Lovforslaget. Men det forekommer mig noget urimeligt, at de Handelsrejsende, naar de kommer til en Plads og falbyder deres Varer, ikke lige saa vel, som de kan handle med de næringsdrivende Købmænd, skulde kunne handle med Forbrugsforeninger og kommunale Institutioner. Men paa dette Punkt har der altsaa ikke kunnet opnaas Enighed, hvilket jeg i og for sig beklager. Dog glæder jeg mig over, at saa stort et Flertal har kunnet samles om de foreliggende Ændringsforslag.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Drachmanns øvrige Bemærkninger og navnlig hans Henstilling til mig angaaende den Kontrol, som fremtidig skal øves, skal jeg sige, at jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er rimeligt og rigtigt, at vi herfra yder — som det ærede Medlem sagde — sømmelig Gæstfrihed overfor de udenlandske Rejsende eller Repræsentanter, men at der samtidig maa føres Kontrol med, at de paa-gældende holder sig Lovens Forskrifter efterrettelig.

Jeg skal ikke udtale mig nærmere om, hvorledes Ministeriet vil gaa frem i Enkelt-heder i saa Henseende, men Ministeriet vil selvfølgelig ved Ordningen af dette Forhold være villigt til at raadføre sig med Grosserer-Societetet, Provinshandelskammeret og Industriraadet, som naturligt vil kunne give Ministeriet Raad i saa Henseende. Med dem er vi altsaa villige til at forhandle om Ordningen af den fremtidige Kontrol.

Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er utilbørligt, hvis udenlandske Handelsrejsende sælger direkte til Forbrugere. Og hvis de sælger direkte fra Prøvekollektionerne til Forbrugerne, er det urigtigt handlet og i Strid med Loven. Hvis der for Ministeriet bliver fremsat Anker over saadanne Forhold med bestemte Adresse, er det en selvsagt Ting, at Ministeriet vil tage Affære deroverfor. Men mig bekendt har der ikke foreligget saadanne Anmeldelser for Ministeriet.

Jeg skal med disse Bemærkninger takke Udvalget for dets Stilling og anbefale til Vedtagelse i dette høje Ting de Ændringsforslag, som Flertallet har stillet.

Ordføreren (J. C. A. Larsen): Til det ærede Medlem Hr. Drachmann skal jeg sige, at mine Udtalelser om de sammenstødende Omstændigheder ikke indeholdt nogen som helst spydig Hentydning til noget som helst ud over dette, at Udvalgets Formand, som det ærede Medlem jo ved, længe var syg, hvad der i nogen Grad sinkede Forhandlingen.

Det ærede Medlem talte om Andels- og Brugsforeningernes Ret til at modtage de fremmede Handelsrejsende. Naar man faar Begrænsningen sat ved et Indbyggerantal af 2 000, tror jeg ikke, at denne Adgang vil faa meget stor Betydning, for de fleste Brugsforeninger i Købstæderne og Handelspladserne har jo løst Næringsbevis og staa saaledes ganske paa Linie med de almindelige næringsdrivende, der er kun meget faa Undtagelser herfra. Maa jeg yderligere tilføje, at det er jo en kendt Sag, at det konservative Folkeparti bestandig ønsker, at Andels- og Brugsforeninger skal staa paa lige Fod med andre næringsdrivende — vi har ved Mødets Begyndelse her i Dag netop hørt et Medlem af det konservative Folkeparti indbringe en Henvendelse i den Retning, med Hensyn til Skatteforholdene —, og naar man derfor nu med Hensyn til det foreliggende Lovforslag forlanger, at Brugsforeningerne skal stilles paa en anden Fod end de næringsdrivende, synes jeg ikke, man just har styrket sit Standpunkt i dette Forhold.

Drachmann: Maa jeg blot overfor den ærede Ordfører erklære, at jeg har ikke